

Pierwsze czytanie z Dziejow Apostolskich 1, 15-26

Wtedy Piotr w obecności braci, a zebrało się razem około stu dwudziestu osób, tak przemówił: «Bracia, musiało wypełnić się słowo Pisma, które Duch Święty zapowiedział przez usta Dawida o Judaszu. On to wskazał drogę tym, którzy pojмали Jezusa, bo on zaliczał się do nas i miał udział w naszym posługiwaniu. Za pieniądze, niegodziwie zdobyte, nabył ziemię i spadłszy głową na dół, pękł na pół i wypłynęły wszystkie jego wnętrzności. Rozniosło się to wśród wszystkich mieszkańców Jerozolimy, tak że nazwano ową rolę w ich języku Hakeldamach, to znaczy: Pole Krwi. Napisano bowiem w Księdze Psalmów: Niech opustoszeje dom jego i niech nikt w nim nie mieszka! A urząd jego niech inny obejmie! Trzeba więc, aby jeden z tych, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał z nami, począwszy od chrztu Janowego aż do dnia, w którym został wzięty od nas do nieba, stał się razem z nami świadkiem Jego zmartwychwstania». Postawiono dwóch: Józefa, zwanego Barsabą, z przydomkiem Justus, i Macieja. I tak się pomodlili: «Ty, Panie, znasz serca wszystkich, wskaż z tych dwóch jednego, którego wybrałeś, by zajął miejsce w tym posługiwaniu i w apostołstwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz, aby pójść swoją drogą». I dali im losy, a los padł na Macieja. I został dołączony do jedenastu apostołów.

“Wtedy”

- Chodzi tu o dni poprzedzające Zesłanie Ducha Świętego.
- Są to więc słowa napisane krótko po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa.
- Piotr, któremu Jezus powierzył misję czuwania nad Jego owcami, próbuje zorganizować wspólnotę i wybrać nowego Apostoła na miejsce Judasza.

“Judaszk wskazał drogę tym, którzy pojmalı Jezusa, bo on zaliczał się do nas i miał udział w naszym posługiwaniu. Za pieniądze, niegodziwie zdobyte, nabył ziemię.... »

- To Jezus powołał Judasza na Apostoła:

“ W tym czasie Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga. Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których też nazwał apostołami: Szymona, którego nazwał Piotrem; i brata jego, Andrzeja; Jakuba i Jana; Filipa i Bartłomieja; Mateusza i Tomasza; Jakuba, syna Alfeusza, i Szymona z przydomkiem Gorliwy; Judę, syna Jakuba, i Judasza Iskariotę, który stał się zdrajcą.” (Lk 6, 12-16)

- Bog pozostawia nas zawsze wolnymi. Nawet Judasz, którego Jezus wybrał i któremu powierzył misję, ma wolny wybór...a wybrał zdradzenie Jezusa...

Apostolowie postanawiają wybrać kogoś innego na jego miejsce, zgodnie ze słowami: « *Niech urząd jego niech inny obejmie!*” (Ps 69,8; 109,8)

Piotr nie wymienia cech charakteru czy koniecznych zasług przyszłego nowego Apostoła – podaje tylko jeden warunek: musi to być ktoś, kto towarzyszył Jezusowi od chrztu Jana do Wniebowstąpienia.

- *“Trzeba więc, aby **jeden z tych**, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał z nami.”*

Nie tylko Apostolowie towarzyszyli Jezusowi. Grupa chodzących za Nim ludzi była dużo większa: « *Piotr w obecności braci, a **zebrało się razem około stu dwudziestu osób...*** »

*“Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie. Ale **wy też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku.**” (J 15,26-27)*

Piotr nie decyduje sam. Wszystko dzieje się w trzech etapach:

1. Na prośbę Piotra, przedstawieni zostają dwaj kandydaci: *“Postawiono dwóch”* – tekst nie podaje kto ich przedstawił.
2. Obecni na zebraniu bracia (a było ich według Piotra stu dwudziestu) zaczynają się modlić: *“«Ty, Panie, znasz serca wszystkich, **wskaż z tych dwóch jednego, którego wybrałeś, by zajął miejsce w tym posługiwaniu i w apostołstwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz, aby pójść swoją drogą.**»*
3. Bracia losują, by wybrać jednego z dwóch kandydatów – w tamtych czasach losowanie było formą zawierzenia Bogu...

Psalm 103, 1-2; 11-12; 19; 22

*Błogosław, duszo moja, Pana,
i całe moje wnętrze - święte imię Jego!
Błogosław, duszo moja, Pana,
i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach!*

*Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią,
tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją.*

*Jak jest odległy wschód od zachodu,
tak daleko odsuwa od nas nasze występki.*

*Pan w niebie tron swój ustawił,
a swoim panowaniem obejmuje wszechświat*

*Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła,
na każdym miejscu Jego panowania:
błogosław, duszo moja, Pana!*

- Jest to psalm dziękczynny. Narod wybrany spiewał go wdzieczny za wszystkie błogosławienstwa otrzymane od Boga. W dzisiejszej liturgi, spiewamy tylko czesc wersetow. W rzeczywistosci ma on ich dwadziescia dwa, co odpowiada liczbie liter w alfabecie hebrajskim. Zatem zostal on skomponowany jako psalm dziękczynny za dzieło Przymierza.
- Caly ten psalm jest paralelny: wersety powtarzaja sie jak echo.

I tak w pierwszej strofie, paralelne sa slowa "dusza" i caly byt czlowieka ("cale moje wnetrze"). Albowiem w mentalnoscii biblijnej, dusza oznacza cale jestestwo czlowieka.

"Błogosław, duszo moja, Pana, i cale moje wnetrze - święte imię Jego!"

"święte imię Jego" - Dla Zydow wymawianie czyjegos imienia jest rownoznaczne z tym, ze dobrze sie zna te osobe. To wlasnie z tego powodu, nie wymawiaja oni nigdy Imienia Boga uwazajac, ze nie znaja Go wystarczajaco....najczesciej zastepuja Je slowem Pan czy Wszechmocny.

Struktura psalmu 103:

1. Jego pierwszy i ostatni werset jest taki sam: *"błogosław, duszo moja, Pana"*
2. Biorac pod uwage calosc tekstu, **pierwsza zwrotka** odnosi sie do narodu wybranego - jest zaproszeniem do uwielbiania Boga na ziemi:

- *"Błogosław, duszo moja, Pana, i cale moje wnetrze - święte imię Jego! Błogosław, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach! "*

A **ostatnia zwrotka** zaadresowana jest do slug Anielskich - zaprasza do uwielbiania Boga w Niebie:

- *"Błogosławcie Pana, wszystkie Jego zastępy, słudzy Jego, pełniący Jego wolę! Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła, na każdym miejscu Jego panowania: błogosław, duszo moja, Pana!"*

- Moznaby wiec powiedziec, ze ten psalm zaadresowany jest do calego wszechswiata.

- W samym srodku psalmu, znajduje sie strofa, ktorej slowa sa w centrum wiary Izraela:
 - *“Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją. Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki.”*

“Jak jest odległy wschód od zachodu”

- W jezyku biblijnym, wschod i zachod oznaczaja nie tylko strony swiata. Maja tez inne znaczenie: wschod oznacza swiatlo (swiatlo prawdy), a zachod symbolizuje błedy i grzechy.
 - Bog pociaga nas ku Swemu Swiatlu i Prawdzie, oddalajac nas od grzechow przeszlosci...

W pierwszych wiekach chrzescijanstwa, w czasie liturgii chrzcielnej, katechumeni wyrzekali sie zla i grzechu, stojac w kierunku zachodu, a nastepnie odwracali sie ku wschodowi, by wypowiedziec wyznanie wiary, po ktorym to zanurzali sie w baptyzerium.